

KOLEKTYVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO IR
RAJONO LIAUDIES DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Elna nuo 1948 m.

ANTRADIENIS

Nr. 79 (4272)

Anykščiai,

1981 m. liepos mėn. 7 d.

Kaina 2 kap.

DARŽINĖSE — 900 TONŲ ŠIENO

„Gimtosios žemės“ kolūkis neturi įsigijęs modernios šieno doravimo technikos, tačiau pagal šio pašaro ruošimo tempus viešintiškai — vieni pirmųjų rajone. Kaip kolūkyje organizuojami šienapjūtės darbai, mūsų laikraščio korespondentas paprašė papasakoti kolūkio vyr. agronomo GENOVAITĖ KAUSPEDIENĖ.

Šienapjūtė — labiausiai įtemptas, daugiausia rūpestio ūkio specialistams sukeliantis darbas, lyginant su kitais darbu etapais. Daugelyje šio darbinio grandžių dar tenka pasitelkti ne labai našią, susidėvėjusią techniką, nemažą dalį darbų atlikti rankomis.

Per darbmetį, kaip sako seni kolūkiečiai, ir akmuo krūta. Į šieno vežimo talkas pas mus išvysta pensininkai ir moksleiviai, kontoros darbuotojai, įvairių profesijų Viešintų miestelio gyventojai, ju tarpe nemažai Radijo ir televizijos stoties kolūkėlių. Laukose ir daržinėse susilūria gausus šieno krovėjų būrys — apie 100 žmonių. Tik darbmetis šio žmonių rankos padeda mums per neilgas giedros valandas pakrauti ir ištraukti dešimtis tralų, priekabų ir automobilių. Kunininkų kvartale, be džipų, laukia pašaro „Visa šiena kraunama ant aktyviosios ventiliacijos ardmu, o mažiau andžiuojasi darbe anibarstome. Iki praėjusio savaitės šio darbinio būvome įvežę 900 tonų šieno. Maždaug pusė jo supresuota į šulius, kita tiek įvežta paraido. Visas šienas daržinėse baigia džinti labai iš lėlo, bet, intensyviai naudodami ventiliatorius, tikimės išvengti šio pašaro nuostolių. Įtemptai šienapjūtėje dar-

buojasi visas mūsų mechanizatorių kolektyvas. Vienintelė kolūkyje savaeigė šienapjūtė verčia pradalgius dieną ir naktį. Keisdami siemainomis, ją vairuoja Povilas Baseckas ir Vytautas Valseka. Abu jie nupjovė daugiau kaip po 100 ha pievų. Maždaug tokius pat plotus nušienavo ir traktorinių šie-

Mechanizatoriai Pranas Kazlauskas ir Stasys Zekonis, valdantys traktorius su geros kokybės vartytuvais KP-320 ir E-247, varlo ir sugrėbia tą šieną, kuris vėliau presuojamas. Prastaisiais grėbliais-vartytuvais sugrėbias šienas kraunamas palaidas. Be to, kolūkyje sudaryta 11 moksleivių grandis,

Šienapjūtės baruose

napjovė vairuotojai Jonas Pranskevičius, Leonas Pavlovas.

Šienui rinkti naudojame 5 presus. Tik vienas jų yra naujo K-453 tipo ir mechanizatoriai pakrauna ryšulius į paaukštintais bortais tralus. Kai šiena tenka vežti į tolimesnes daržines, greta šio preso leidžiame galingo traktoriaus K-700 traukiamą talpią priekabą. Įsitikinome, jog šis presas yra dvigubai našesnis už senesius, tačiau įtemptame darbinio etape verčia visa presavimo technika. Presus sumaniai valdo mechanizatoriai Pelras Kazlauskas, Bronius Zabiela, Antanas Marčišius, Vytautas Stražinskas ir Algis Juršėnas.

Kiek įmanyma, šieno ryšulius krovima ir iš K-442 tipo presu mechanizavome, prikabine prie jų priekabas. Su laupe šiame bare darbo rankų, daugiau kolūkiečių ir talkininkų sutelkiame palaidam šienui krauti. Šio šieno vežimui kasdien nukreipiame apie 20 transporto priemonių.

Kaip ir kituose ūkiuose, nemaža rūpestį turime su džiuštančios žolės vartymu.

aprupinta arkliais grėbliais. Mūsų racionalizatoriai sudarė savotišką mechanizaciją kompleksa šienui sukrauti didžiausio kolūkio daržinėje greta tvartų komplekso. Iš tralų ryšuliai krautuvu įmetami į kratytuvų kėbulą. Iš čia kratytuvų transporteris juos perneša į pakuotinių transporterių. Pastarasis ryšulius „nupučia“ į bet kurią prešo vietą iki pat stogo šelmens. Šiuo būdu nesunkiai ir sparčiai prikovėme aukštus presus. Deja,

Kronika

Projektinį galingumą pasiekė Mažeikių naftos perdirbimo gamyklos pirmoji eilė. Įmonė dabar visiškai patenkina mūsų respublikos poreikius benziniui, dizeliniam kurui, tiekia mazutą, suskystintą dujas ir kitą labai reikalingą liaudies ūkiui produkciją. Dalis jos siunčiama Latvijai, Kaliningrado sričiai.

Žemės ūkio statybos projektavimo ir Kauno Antano Sniečkaus politechnikos instituto specialistai supro-

jektavo naujo tipo vandens valymo stotis, skirtas kaimo gyvenviečių, technikos kaimo, gamybinių centrų, gyvulininkystės įmonių nutekamam vandeniui valyti. Viena tokių stočių pradėta statyti Klaipėdos rajone prie „Jaunosios gvardijos“ kolūkio Agluonėnų gyvenvietės.

Naujajame Kauno rajono Mičurino tarybinio ūkio-technikumo pienininkystės komplekse pradėjo veikti pirmoji respublikoje automatizuota karvių melžimo sistema „Karuselė“. Per 20 minučių ją pamelžiama 40 karvių.

(ELTA)

Svarbiausias uždavinys

no, kad būtina iš esmės pagerinti visą žaliavų, medžiagų, kuro bei energijos taupymą ir juos racionaliai naudoti visose liaudies ūkio grandyse. Reikia orientuoti į tai mokslinę-techninę ir struktūrinę politiką, kapitalinių idėjų politiką, valdymo, planavimo ir skatinimo sistemą, darbo kolektyvų iniciatyvą.

Svarbu išplėsti masinį darbo žmonių judėjimą už visokeriopą ekonomiką pramonėje, žemės ūkyje, transporte, statyboje, negamybinėje sferoje ir valdymo srityje. Kiekvienas tarybinis žmogus turi aktyviai įsijungti į kovą už ekonomiką ir taupymą gamyboje ir buityje, įnešti savo konkretų indėlį į šį visaliaudinį reikalą.

Numatyta partinėse organizacijose ir visuotiniuose darbo žmonių susirinkimuose apsvarstyti uždavinius stiprinti ekonomijos režimą ir racionaliai naudoti išteklius. Įmonėse ir statybose, kolūkiuose ir tarybinuose ūkiuose, įstaigose ir organizacijose parengti vienuoliktajam penkmečiui praktines priemones, kurių tikslas — žymiai sumažinti žaliavų, medžiagų, kuro ir energijos sąnaudas, atliekas, maksimaliai utilizuoti antrinius išteklius, likviduoti įvairius nuostolius.

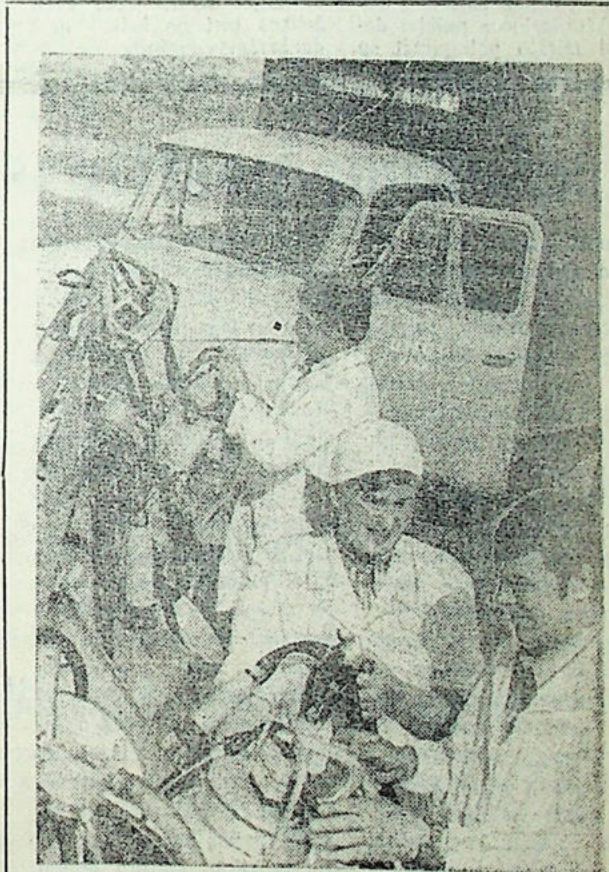
Partinės, tarybinės, prof-

sajungų, komjaunimo ir ūkinės organizacijos turi plėsti ir remti darbo žmonių iniciatyvą ir kūrybinę ekonomiką, kelių bei metodų ieškojimą, skiepijimą rūpestinga pažūra į liaudies turimą, materialinių vertybių tausojamą buityje. Ryttingai užkirsti kelią ne produktyvioms išlaidoms, visokiems nuostoliams ir nesąkingumui, sudaryti nepakantumo bet kokiems švaistymo faktams aplinką.

Nutarime nurodytos konkrečios priemonės, kuriomis siekiama ryžtingai pakreipti visą planavimo ir ūkinę veiklą, mokslo ir technikos vystymą efektyvesnio materialinių išteklių naudojimo ir taupymo linkme.

TSKP Centro komitetas ir TSRS Ministrų Taryba pareiškė tvirtą įsitikinimą, jog partinės, tarybinės, ūkinės, profsąjungų ir komjaunimo organizacijos, darbo kolektyvai, darbininkai, kolūkiečiai ir inteligentija padarys visa, kad būtų įgyvendintos numatytos priemonės stiprinti ekonomiką ir racionaliai naudoti išteklius ir tuo pačiu prisidės svarbiu indėliu, įgyvendinant TSKP XXVI suvažiavimo nutarimus ir vienuoliktajam penkmečiui užduotį, realizuojant priimtą tarybinų žmonių gerovės kėlimo programą.

(TASS-ELTA)

Utenos rajono gyvulininkystės fermų techninio aptarnavimo stotį gyvulių augintojai vadina „greitąja pagalba“. Stotis priklauso rajono gamybinio techninio žemės ūkio aprūpinimo susivienijimui. Specializuotos brigados „ant ratų“ profilaktiškai prižiūri gyvulininkystės kompleksų įrengimus, operatyviai šalina gedimus. Tam sudarytas įrengimų kaitos fondas. Sugedusį agregatą galima pakeisti nauju.

Stoties specialistai konsultuoja fermų darbuotojus, kaip geriau naudoti pieno linijas, šaldymo įrengimus. Nauja sudėtingų gyvulininkystės kompleksų įrengimų priežiūros forma leidžia efektyviau panaudoti įrengimus, sumažinti produkcijos nuostolius.

NUOTRAUKOJE: „Lenino keliu“ kolūkyje techninio aptarnavimo stoties darbuotojas G. Grašys (dešinėje) konsultuoja melžėją S. Raminių, kaip geriau paruošti darbui melžimo agregatą.

G. Svitojaus nuotr. (ELTA)

Paga'ba žemdirbiams — visų reikalas

Troškūnų miesto įstaigų, organizacijų dirbantieji šienapjūtės darbuose talkina „Aukštakalniui“, K. Staro kolūkių žemdirbiams. Net penkias dešimtis darbo dienų ūkiuose išdirbo palyginti negausus Troškūnų ligoninės kolektyvas. Žemdirbiai geru žodžiu mini darbščius medikus Vytautą Zlatkų, Oną Juodzevičienę, Mildą Vareikię, Palmą Rimkię ir kitus.

Tačiau, kaip informavo Troškūnų miesto LDF vykdomojo komiteto darbuotojai, aktyviau talkinti žemdirbiams turėtų troškūniečiai buitininkai, prekybininkai.

R. Jočys

Zinlos apie šienapjūtės eigą rajono nkluose

1981. VII. 6

Ūkio pavadinimas	Nušienauta žaliavų viso proc.	Paruošta šieno visuomeniniams gyvulininkystės ūkiams proc.	Ūkio pavadinimas	Nušienauta žaliavų viso proc.	Paruošta šieno visuomeniniams gyvulininkystės ūkiams proc.
Andrioniškis	91	33	Skiejonys	98	25
„Anykščių šlėlis“	100	44	Surdegis	99	85
„Ateitis“	86	73	Svėdasai	98	43
„Atžalynas“	98	71	„Svyturys“	100	55
„Aukštakalniis“	80	61	„Už taiką“	93	34
„Aušra“	94	86	„Vienybė“	84	48
Cerniachovskio	66	51	Jakšišio t. ūkis	77	70
„Gimtoji žemė“	75	72	Naujasodžio t. ūkis	96	56
„Gintaras“	76	68	Raguvelės t. ūkis	100	59
K. Staro	97	57	Staškūniškio t. ūkis	86	79
Kurkliai	86	52	Sodininkystės t. ūkis	78	73
„Lenino keliu“	89	53	Elmininkų eksp. ūkis	94	61
Levaniškis	96	86			
M. Melnikaitės	93	46	RAJONE:	89	56
„Nevėžis“	90	51			
„Pirmyn į komunizmą“	94	35			
„Puntukas“	83	31			

Anykščių valsstybinės statistikos
Informacinė skaičiavimo stotis

Rūpinimasis kaimo žmogumi

Gerinti gyventojų butų ir kultūrinės bei buitinės sąlygas...

(Iš Pagrindinių TSRS ekonominio ir socialinio vystymo kryptų 1981–1985 metams ir laikotarpiui iki 1990 metų)

A. Vienuolio aprašytus žmonių stogų Ažuozėrius mažai kas bepamena. Nė pėdsako nebūna varganos kaimiečių buities. Jeigu važiuosite iš Anykščių, nuo kalniuko prieš jus atsivers sodų žalumai skendintys žuolaiškinę mūrinių namų gyvenvietę, kurioje gyvena daugiau kaip trys šimtai Sodninkystės tarybinio ūkio gyventojų.

Kad pajustumėte tas ryškias permainas ažuozėrių gyvenime, nebūtina lyginti su A. Vienuolio aprašytais laikais. Kiekvienai metalai pakeičia ryškias pėdsakas ažuozėrių gyvenime. Kasmet gyvenvietė pasipuošia vis originalesniais namais, kurių gyventojų gyvenimo sąlygos, sakyčiau, netgi geresnės, negu miesto daugiabučiuose. Tolyne bėga ir individualių namų gatvės. Per pastaruosius metus Ažuozėriuose, jaučiuose, su visais patogumais butuose, atšventė jukurtus dviejų dešimtys ūkio darbuotojų šeimų. Butais aprūpiname visus, kam jie reikalingi. Siemet gyvenvietę vėl papildė du originalūs šešiabučiai, įsiterpę į sodą. Ažuozėriuose puikiai derinasi miesto patogumai su

Pasakoja Sodninkystės tarybinio ūkio direktorius ZINOVEJUS NAZAROVAS

kaimo gyvenimo ypatumais. Asfaltuota gatvė, kiemai, aplink daugiabučius — žalia veja, nesimato ūkinių pastatų. Jie — už medžių apaugusio upeliukščio.

Gyventojams sudarytos visos sąlygos turėti asmeninį ūkį, laikyti gyvulius, auginti paukščius. Siemet šia linkme bus žengtas dar vienas žingsnis. Kadangi iš siemet statomų namų iki ūkinių pastatų toloka, tai prie tvartų bus įrengtos ir virtuvės bei rūšiai, kur bus galima laikyti ir ruošti gyvuliams pašarus.

Ažuozėričiai seniai įpratę bulvės, miežius auginti kolektyviai. Siemet bendrame plote ūkio dirbantieji augina 60 hektarų miežių, 19 hektarų bulvių. Rudenį išdžiovintus, išvalytus grūdus belieka atsiimti iš sandėlio, o bulves kasa kasamoji — reikia tik susirinkti. Ypatinčių rūpesčių nesusidaro apsirūpinant šienų asmeniniams gyvuliams — nadeda ūkio mechanizatoriai. Turime penkis dešimtis arklių, bet jais linke naudotis tik vienkietmų šeiminkai.

Esant galimybėms, darbščiausiems mechanizatoriams ūkis skiria jau padžiovintą šieną.

Galėtų kilti klausimas — o kur ažuozėričiai užsiaugina daržovės, uogų? Ir čia pagalvota apie jų poreikius: greta gyvenvietės esančiame derlingos žemės plote visos šeimos turi po kelis arus daržovėms auginti.

Sutaupydami nemažą laiką buityje, gyventojai turi visas galimybes tinkamai tvarkyti savo laisvalaikį, naštiau dirbti visuomenės labui, užsiimti visuomenine veikla.

Gyvenvietės centre — erdvūs kultūros namai, vakarais savo žiburiais kviečiantys į saviuoklininkų repetitijas ar atvykusio teatro spektaklį, koncertą. Čia pat biblioteka, koncertų salė, turtinčių knygų fondas, parduotuvė, valgykla, kurioje net ir ne darbuotojai pietauja kelios dešimtys mechanizatorių. Mažyliams — jaukus vaikų darželis-lopšelis, kurį gali lankyti 50 pačių mažiausiųjų ažuozėričių. Antai, Julijus ir Danutė Pranauskai tris savo vaikučius patiki rūpestingai auklių globai. Du mažuosius kas rytą atveda į darželį Rimantas ir Birutė Juodeliai. Tokių šeimų pas mus nemažai. Vaikučių tėvai be rūpesčių dirbaujami ūkio laukuose, fermose, nes žino, kad jų vaikais bus pasirūpinta, laiku pavalgydinti, pamigdyti.

Ūkio darbuotojai turi galimybę įsigyti norimą poilsinį, turistinį ar gydomąjį keliai. Tik ką iš broliškios Bulgarijos sugrįžo ekonomistė Vanda Paškauskienė, su šeima Palangoje išėjusi gyvulininkystės brigadininkas Vytautas Samanas, su gydymaisiais keliai. Druskininkų bei Birštono sanatorijose pabuvojo sodo darbininkė Anelė Kiškytė, statybininkas Jonas Levan-

davičius, laukininkystės darbininkas Povilas Pauša.

Nuolat gerėja, lengvėja darbo sąlygos. Pas mus įprasta šeštadienį, sekmadienį ilsėtis ir tik įtemptiausiais darbuotojais tenkinama viena poilsio diena. Virš keturiasdešimt vienos valandos į savaitę dirbtas laikas vėliau kompensuojamas. Mūsų ūkyje gana aukšta žemdirbystės kultūra. Didžiąją darbų dalį atlieka mechanizatoriai. Ūkio laukus dirba 44 traktoriai, turime 11 javų nuėmimo kombainų. Siemetinė sėja mūsų ūkyje teuztrūko aštuonias dienas, o auginame 540 hektarų vasarinių kultūrų. Esant geriems orams, per dieną pajėgume sudoroti 100 tonų šieno ir gaminti tiek pat šienainio. Tik sode technika ne viską galima nudirbti. Čia mums daug talkina šefai — Vilniaus inžinerinio statybos instituto studentai. Ažuozėrių aštuonmetės mokyklos moksleiviai.

Iš tiesų, nemažą nuveikta, rūpinantis ūkyje gyvenančių ir dirbančių žmogumi. Bet šie rūpesčiai mums nesibailgia. Kol kas dėl skysto kuro stokos neįstengiamė daugiau namų gyventojų aprūpinti šiltu vandeniu, daug darbų laukia Pagiriu gyvenvietėje. Šefai mums ruošia naują Ažuozėrių gyvenvietės apželdinimo projektą. Šį rudenį pradėsime stadiono statybą, laukia įgyvendinimo 150 vietų naujo bendrabučio talkininkams projektas, vykdoma gamybinių pastatų rekonstrukcija.

Ir toliau dėsime visas pastangas, kad gerėtų darbuotojų darbo sąlygos, gražėtų buitis. Tam mus įpareigoja laikmetis ir TSKP XXVI-ojo suvažiavimo nutarimai.

Išeinantiems į pensiją

Kas metai vis nauji darbininkai ir tarnautojai kreipiasi dėl senatvės pensijos, kreipiasi ligos atveju, kreipiasi pensijos paskyrimo netekus maitintojo. Tačiau ne visi dar gerai žino pensijų įstatymus. Atsiranda žmonių, kurie laiku nesikreipia dėl pensijos paskyrimo ir netenka valstybės išskirtos pensijos nelaimės atveju.

Artėjant pensijiniam amžiui, reikia iš anksto pasitikrinti savo darbo knygutėse padarytus įrašus apie darbą. Tam reikia kreiptis į savo darbavietės kadrų inspektorių, kad jis peržiūrėtų jūsų darbo stažą, padarytus darbo knygutėje įrašus. Nedirbantieji kreipiasi tiesiai į Socialinio aprūpinimo skyrių. Pasitaiko, kad pokario metais darbo knygutėse netvarkingai, o kartais ir neteisingai buvo padaromi įrašai. Pav., darbininkas ar tarnautojas priimtas į darbą, o knygutėje nėra įsakymo numerio ir datos. Toks įrašas laikomas negaliojančiu. Darbo knygutėse neturi būti jokių taisymų, braukynių. Esant bet kokiam pataisy-mui, reikalingas iš tos darbavietės, kurioje dirbo, darbo stažo pažymėjimas, kuris atstoja darbo knygutę. Išeinančių į pensiją darbo knygutėse neretai iškraipytos pavardės, vardai, neatitinka gimimo metų. Šias klaidas ištaiso kadrų inspektoriai, remdamiesi pasu.

Daugeliui darbininkų ar tarnautojų išeinant į pensiją trūksta darbo stažo. Papildyti stažą jie gali tarnavimui pas ūkininkus arba darbu smulkioje įmonėje, miškų žinyboje. Sis darbas leidžia mas įrodyti iš anksto, dar prieš sulaukiant pensijinio amžiaus. Šiuo reikalu prašome parašyti Anykščių socialinio aprūpinimo skyriaus vedėjui pareiškimą, kad prašot apklausti liudytojus iš anksto. Jei žmogus dirbo

smulkioje įmonėje ar miškų žinyboje, prie pareiškimo turi būti pridėti iš archyvų gauti atsakymai, kad dokumentai už norimus įrodyti darbo metus neišsaugoti. Socialinio aprūpinimo skyrius darbo stažą užskaitymo dokumentus saugo iki kreipimosi dėl pensijos.

Daug vargo turim su piliečiais, kurie dirba kolūkiuose pagal sutartį laisvai samdomais statybininkais ar kitais darbininkais. Eidami į pensiją šie statybininkai turi pateikti kolūkių visuotinių susirinkimų protokolų išrašus apie jų priėmimą ir atleidimą, turi būti kolūkio pažyma, kad darbo laisvai samdomas, kad nuo gaunamo uždarbio buvo išlaikomas pajamų mokestis ir priskaitomas soc. draudimas. Laisvai samdomi statybininkai gali naudotis kasmetinėmis atostogomis, dirbti nuo 9 iki 18,12 val. su 1 val. pietų pertrauka, atlyginimą gauti kiekvieną mėnesį, o žemės sklypas neturi viršyti 15 arų.

Dar ne visi kolūkiai laisvai samdomiems darbininkams teisingai apiformina dokumentus. Jie į darbo knygutę įrašo jų stažą, o į visuotinių susirinkimų protokolų knygas pamišta įrašyti, todėl einantiems į pensiją šiems statybininkams darbo stažas neužskaitomas. Dirbantiems kolūkiuose rangos būdu pagal sutartį, darbo stažas pensijai gauti neužskaitomas.

Gavus invalidumo grupę pirmą kartą, arba mirus vienam iš sutuoktinių, dirbantieji kreipiasi į savo darbavietę dėl dokumentų sutarkymo pensijai skirti. o nedirbantieji — į Socialinio aprūpinimo skyrių. Ypač svarbu laiku kreiptis, nes kolūkinės senatvės, invalidumo ir maitintojo netekus pensijos skiriamos nuo tos dienos, kada dokumentai pristatomi į Socialinio aprūpinimo skyrių. Jei žmogus tuoj pat nesikreipia jis netenka jam priklausantios pensijos.

Norisi priminti, kad dar ne visi, kuriems paskirtos pensijos, žino, kad, jei po pensijos paskyrimo nensininkas išdirba 2 m. su didesniu uždarbiu, pensija perskaičiuojama. Darbininkai ir tarnautojai, kurie dirbdami po pensijos paskyrimo įgyja nepertrauktą virš 15 m. darbo stažą, arba įgyja bendrą darbo stažą vyrai — 35 m., o moterys — 30 m. pridėdame priedą 10 proc. paskirtos pensijos. Tuo reikalu kreipkitės į savo darbavietės kadrų inspektorių, kad jis į skyrių pristatytų reikalingus dokumentus.

Nedirbantieji senatvės ir I bei II grupės darbo invalidai, gaunantieji valstybines pensijas ir turintieji išlaikytinius, turi kreiptis į skyrių dėl priedo prie pensijos pridėjimo už išlaikytinius.

Visais kitais rūpinimais pensijų klausimais prašom konsultuotis Socialinio aprūpinimo skyriuje.

Janina Vaitiekūnienė
Anykščių rajono Socialinio aprūpinimo skyriaus inspektore

Idomi išvyka

„Lenino keliu“ kolūkio darbuotojų grupė neperse-niausiai dalyvavo idomioje išvykoje į Gruzijos TSR. Žemdirbiams teko pabuvoti Tbilisyje, keliauti gruzinų Karo keliu, lankytis Kaukazo kalnuose, kuriuos buvo pamėgę mūsų žemietis rašytojas Antanas Vienuolis-Zukauskas.

B. Vytaitis

Auginkime posėlines kultūras

Siemet gausus lietus prisotino dirvas drėgmės. Jeigu ilgesnės sausros neužsitęs, bus palankios sąlygos auginti posėlines kultūras ir tokiu būdu gauti antrąjį derlių. Posėlinės kultūros yra didelis rezervas pašarų gamybai didinti.

Posėliui tinka įvairios kultūros: avių-vikių, avių-pelių, avių-pašarinių lubinų mišiniai, rapsai, pašarinės ropės, pašariniai kopūstai, garstyčios ir kt. Posėlinių kultūrų priešėliais gali būti žieminiai rugiai, nupjauti žaliajam pašarui arba grūdams, ankstyvosios bulvės, anksti pasėti ankstyvųjų veislių miežiai, ankstyvieji žirniai, vasarinių ankštinių-varpinių mišiniai žaliajam pašarui. Sios kultūros nuimamos jau liepos arba rugpjūčio mėnesio pirmoje pusėje. Jas nuėmus, iki rudens lieka apie 50–90 šilų dienų. Jeigu dirvoje yra pakankamai drėgmės, vasarą pasėtos kultūros greičiau sudygs, ir rudenį, nors temperatūra būna žemesnė, jų vystymasis nesulėtėja ir užtenka laiko antram derliui gauti.

Mokslinių įstaigų atlikti tyrimai rodo, kad, esant pakankamai drėgmės, yra naudinga intensyvuoti žemės panaudojimą, auginant posėlines kultūras. Antal Lietuvos žemės ūkio akademijos atlik-

tuose bandymuose vidutinio sunkumo dirvožemyje posėlinės kultūros buvo pasėtos po žieminių rugių, nupjautų grūdams, ir po ankstyvųjų bulvių. Jos derėjo skirtingai. Po žieminių rugių vidutinis derlius pašarinių kopūstų gautas 216, o po ankstyvųjų bulvių — 235, rapsų — atitinkamai 117 ir 179 centneriai žaliosios masės iš hektaro, pašarinių ropių šaknų — 204–222 centneriai iš hektaro. Tik avių-vikių mišinys po abiejų priešėlių derėjo vienodai ir davė po 119 centnerių iš hektaro žaliosios masės. Vėlyvesnės veislės miežiai pribrėdo vėliau už žieminius rugius bei ankstyvasias bulves. Po miežių posėlinių kultūrų derliai buvo mažesni.

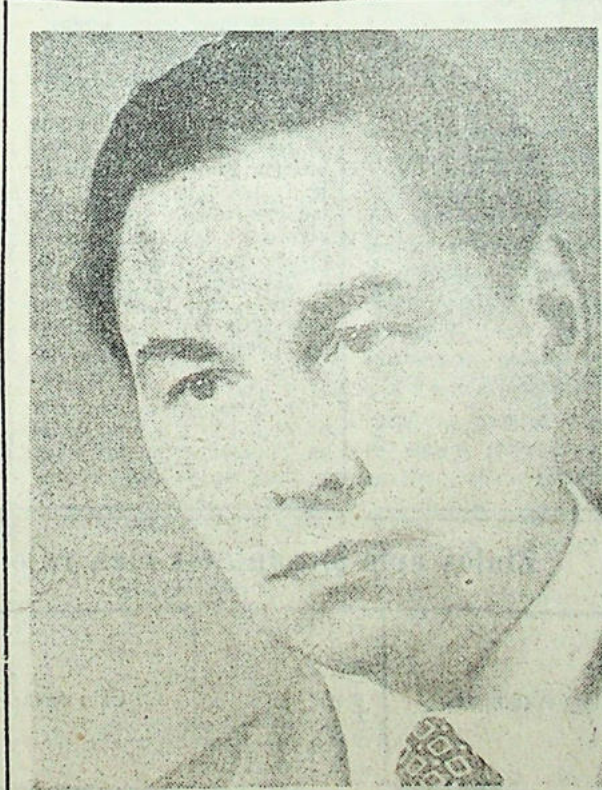
1978 metais Lietuvos žemdirbystės mokslinio tyrimo instituto Vokės filialo darbuotojai atliko bandymus, augindami įvairias posėlines kultūras, nuėmus „Kustro“ veislės žieminius rugius grūdams. Čia derlingiausios buvo geltonosios garstyčios, kurių žaliosios masės gauta 158 cnt/ha, rapsų gauta 105,6, peliuskų-avių mišinio — 101, rapsų ir pašarinių kopūstų hibrido „Perko“ gauta 113,1 centnerio iš hektaro žaliosios masės. Pašariniai lubiniai, pasėti nuėmus žieminius rugius grūdams, priaugino daugiau kaip po

200 centnerių iš hektaro žaliosios masės ir padidino vasarinių vikių derlių 2,5 centnerio grūdų iš hektaro.

Posėlinių kultūrų agrotechnika nesudėtinga. Reikia neveluojant nuimti pagrindinės kultūros derlių ir nedelsiant nuvežti nuo lauko. Dirvą tuojau suarti, patręsti mineralinėmis trąšomis, nuakėti ir sėti. Labai naudinga prieš sėją dirvą suvoluoti. Lauko dirbimo ir posėlinių kultūrų sėjos nevalia uždelsti, nes nuėmus priešėlio derlių, dirva labai džiūsta, o uždelsus sėją sutrumpinamas posėlinių kultūrų augimo laikas.

Posėlinės kultūros naudingos dar ir tuo, kad jos palaiko dirvos derlingumą. Nesėjant posėlinių kultūrų, antroje vasaros pusėje laukas stovi tuščias, ir augalų maito medžiagas vanduo išplau-na į gilesnius dirvos sluoksnius. Dirva alinama. Posėlinės kultūros sunaudoja esamas dirvoje maitos medžiagas, o jas nupjovus, dirvoje lieka šaknys ir ražienos, kurios praturtina dirvą organine medžiaga. Jei auginami ankštiniai augalai, susikaupia dirvoje azoto.

E. Kemėšytė
Žemės ūkio ekonomikos mokslinio tyrimo instituto vyr. mokslinė bendradarbė, žemės ūkio mokslų kandidatė

Rokiskėnas Kuprijanas Asačiovas dirba iš širdies, yra visų gerbiamas ir mylimas. Darbštus žmogus — taip apie Kuprijaną atsiliepia bendradarbiai. Patenkinči jo darbu mechanizatoriai už laiku ir kokybiškai ištekintus detales. Tekintojo darbas tikrai rikauja didelio tikslumo, kruopštumo. Kitą kartą reikia pagalvoti, kaip tą ar kitą detalę patobulinti, kad ji gerai atidirbtų nustatytą laiką. Už savo stropumą, sąžiningumą Kuprijanas yra pelnęs ne vieną padėkos žodį. Jo nuotrauka buvo talpinama į MSMV garbės lenką, apdovanotas ženkleliu 1980 m. socialistinio lenktyniavimo nugalėtojas, komunistinio darbo spartuolis.

J. Zvirblis nuotr.

Tarybų Lietuvos 40-mečio Sialučių televizorių gamykla pradėjo gaminti elektronikos pramonės mikroschemų tikrinimo ir brokavimo automatus. Prietaisais išlaikyti kilm darbu nemažai specialistų, padės gerinti produkcijos kokybę.

NUOTRAUJOJE: cecho meistras L. Kybartas (kairėje) ir šaltkalvis surinkėjas E. Gedartas tikrina automatus.

A. Dilio (ELTA) nuotr.

MIESTUOSE IR RAJONUOSE

AUGIMO KELIU

Kauno radijo gamyklos kolektyvas pažymėjo savo įmonės 25-erių metų sukaktį. Per šį laiką, rašo „Kauno tiesa“, gamykla išaugo į vieną didžiausių miesto ir respublikos įmonių, kurios kolektyvas įneša nemažą indėlį plečiant radijo elektroninę pramonę, aprūpinant šalies darbo žmones buitine aparatu, keliant jų kultūrinį lygį.

Pagrindinė gamyklos produkcija — televizorių kanalų selektoriai, kurie siunčiami beveik į visas televizorių gamyklas šalyje ir populiariai „Sileliai“, puikiai užsi-rekomendavę nuo pirmųjų savo pasirodymo dienų ne tik šalyje, bet ir užsienyje. Televizorių gamyba nuolat plečiamasi. Dabar gamykla leidžia du nespalyvoto vaizdo televizorius — „Silelis-402“, „Silelis 403-D“ ir spalvotą „Silelis C-401“. Baigiama ruošti spalvoto televizoriaus su 25 cm įstrižainės kineskopu „Silelis C-420“ gamybą. Dar šiais metais parduotuvėse pasirodys televizoriaus „Silelis 402D“ modifikacija plėstiniam korpusui.

KYLA NAUJI SANDĖLIAI

Priešiusio penkmečio viduryje pasvalio grūdų produktų kombinatė buvo perduota eksploatuoti naujo tipo recirkuliacinė grūdų džiovykla. Dabar šalia jos kyla trys kūginio tipo metaliniai grūdų sandėliai. Kiekvienas jų — po 3000 tonų talpos. Visų trijų sąmatinė vertė — beveik pusė milijono rublių. Pastatyti mūrinius tokios talpos sandėlius, pažymi „Darbas“, kainuotų brangiau, ilgesnė būtų ir statybos trukmė.

Pirmajam sandėliui dabar montuojamos metalo lakštų sienos, antrajam — padaryti pamatai, trečiajam — daromi. Po kelių savaičių pirmasis sandėlis žvilgės naujais dažais, visu daugiau kaip 20 metrų aukščiui.

MECHANIZMAS TARPUEILIAMS PARENTI

Sakniavaisių tarpueilių pu-remimas — daug žmonių rankų reikalaujantis darbas. Įdomų sprendimą palengvinant šį pasėlių priežiūros etapą sugalvojo ir įgyvendino Vėžaičių filialo eksperimentinio ūkio inžinerinė tarnyba, pranešė Klaipėdos rajono „Banga“. Suvirintojas D. Stalmokas, mechani-

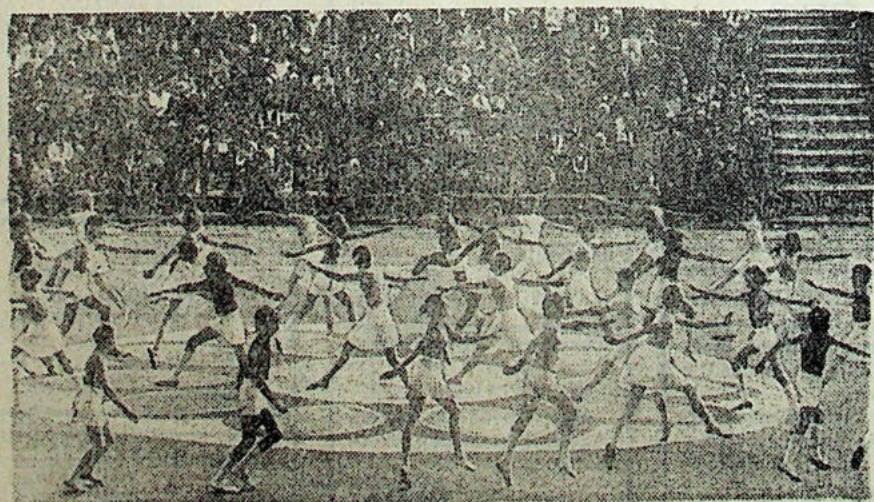
zatorius P. Staponas nemažai padirbėjo, kol prie kultivatoriaus pritaisė hidrauliniu valdomą mechanizmą. Šiuo mechanizmu vėžaičių šakniavaisių per dieną.

KOOPERUOTOMIS LĖSOMIS

Didelę paramą Sirvintų rajono žemdirbiams tešiant dirvas mineralinėmis trąšomis kasmet suteikia aviatoriai. Tačiau, norint, kad aviacija dirbtų našiai, reikia tinkamos pakilimo-nusileidimo aikštelės, didelio kiekio trąšų, krovimo mechanizmų.

Musninkų susivienijimas, į kurį įeina Musninkų, Virvyčių, Vileikiškių ir Kernavės kolūkiai, nutarė kooperuotomis lėšomis įrengti pakilimo-nusileidimo aikštelę su kieta danga, talpų trąšų sandėlių. Šiam tarpukiniam objektui, kurio sąmatinė vertė pusantro milijono rublių, vieta parinkta susivienijimo centre — Musninkų kolūkyje. Užbaigus statybą, galima bus labai našiai panaudoti aviaciją ne tik tręšiant laukus, bet ir atliekant kitus svarbius darbus, pažymi „Lenino vėliava“.

(ELTA)

Siauliuose įvyko vaikų choreografinių kolektyvų festivalis „Te visad šviečia saulė“. Šio renginio iniciatoriai — Darbo raudonosios vėliavos ordino Statybos treto Kultūros namų vaikų choreografinis liaudies kolektyvas „Zelmenėliai“, jo vadovė A. Masėnienė. Festivalyje dalyvavo jaunieji šokėjai iš Talino, Vilniaus, Klaipėdos, Telšių ir Sialučių.

NUOTRAUJOJE: jaunieji festivalio šokėjai K. Poželos kultūros ir poilsio parko estradoje.

A. Dilio (ELTA) nuotr.

eramla žirdimi

N

leina žmonės į ligoninę patalynę pasiūsiuos. Jie yra atvežami greitosios pagalbos mašinos po nelaimingų atsitikimų. Po kelių savaičių pasveikę, pailsėję iš ligoninės grįžta į savo šeimas, darbą.

Didelis medikų būrys kovoja už žmogaus sveikatą ir gyvybę. Ir dažniausiai ši kova baigiasi sėkmingai.

Kiekvienas skyrius turi savo specifiką. Keičiasi ligoniniai, vizitacija, planinės operacijos, įvairūs diagnostiniai tyrimai bei medicininės procedūros. Du kartus į savaitę ateina donoriai ir laisva valia duoda savo kraują, tuo išgelbėdami daugelio žmonių sveikatą ir gyvybę. Kaip bitutės avilys dirba žmonės baltais chalatais.

Vakare į darbą renkasi naktinė pamaina. Skyriuose lieka po tris darbuotojus: budintis gydytojas, medicinos sesuo ir sanitarė. Todėl darbo krūvis didelis.

Neramiai budėjimas prasideda vidaus ligų skyriuje. Intensyviojo palatoje paguldintas ligonis su širdies infarkto priepuoliu. Budinti gydytoja Gr. Kučinskienė nesitraukia nuo ligonio lovos. Skubiai atliekami reikalingiausi tyrimai. Elektrokardiograma patvirtina diagnozę. Jauna gydytoja ne viena. Jai padeda skyriaus vedėja Br. Seneckienė. Budintis seselė skubiai vykdo gydytojų pasiskyrimus. Po pakartotinos promedolio injekcijos skausmai širdies plote sumažėja. Seselė Janina Satkauskienė labai skuba, nes be šio sunkiausio, jos paslaugų dar laukia daugiau kaip trisdešimt ligonių. Sanitarė Anelė Veteikienė skubiai užpildo deguonies pagalves. Kai po valandos kruopštaus darbo ligonio būklė šiek tiek pagerėja, seselė ir sanitarė triūsia jau kitose palatose.

„Vaistai“ smėlynams

Pasinaudoję Baltarusijos TSR Mokslų akademijos Durpių instituto mokslininkų rekomendacija, Bresto srities kolūkio „Voschod“ žemdirbiai paverčia derlingais lakius smėlynus. Į hektarą iš karto išberiama po 300—400 tonų durpių. Taip patręšti smėlynai geriau išaugo drėgme, subrandina kasmet po 25—28 cent grūdų iš hektaro. Įdėtos lėšos grįžta per dvejus-trejus metus, o patręšimo įtaka lieka porą dešimtmečių.

Mokslininkai nustatė, kad esant netoliese tvenkinių su nusėdusiomis durpėmis, geriausia išpilti į smėlynus skystas durpes žemsiurbėmis.

Kai kuriuose Baltarusijos ūkiuose lakūs smėlynai gerinami ežerų dumbliu — sapropeliu. Jo atsargos ištirtos 280 respublikos ežerų. Per šį penkmetį metinę sapropelio gavybą respublikoje numatoma padidinti iki pusės milijono tonų.

o budinti gydytoja dar ilgai sėdi ir stebi ligonį, ne gyvybei pavojus dar tebegresia.

Nuolatos dega naktinė lemputė vienoje chirurginio skyriaus palatoje. Čia guli sunkus ligonis po avarijos. Jis po smegenų sutrenkimo neatgauna sąmonės. Prie jo lovos sėdi susijaudinusi ir išvargusi žmona. Ligonis smarkiai nukraujavęs. Budintis chirurgas Giedrius Klimkevičius nurodo perpilti jam kraują. Seselė Aldona Pupe- lienė, skubiai padariusi krau-

paruošę operacijai. Operacinės personalas jau prieš pusvalandį pasiruošęs. Operacinės sesuo Palma Zigienė išdėlioja sterilius instrumentus. Chirurgai plaunasi rankas.

Už lango gili naktis. Dangus nusėtas ryškiomis žvaigždėmis. Sventojėje supliškėna žuvis ir vėl nutyla.

Operacinė — tai šventovė, kurioje vyksta kova su mirtimi. Kai ligonis paguldomas ant operacinio stalo, operacinės personalas užima

NAKTINIS BUDĖJIMAS

jo patikrinimą, pastato sistemą. Papt, papt, — dideliais lašais laša tamisus lyg vyšnia kraujas — eritrocitų masė. Kiekvienas kraujas lašas, lyg stebuklingas elektrykas, stiprina ligonio jėgas, ir blyškūs ligonio veidas šiek tiek parausvėja.

Staiga ligoninės kieme sužibia greitioji. Felcerė atveda ligonį su stipriais pilvo skausmais. Budintis chirurgas patikrina ir liepia atvežti laborantę. Per keletą minučių padaroma kraujo analizė. Ligonio anamnezė ir padidėjęs leukocitų skaičius kraujyje byloja apie ūminį apendicitą. Reikia nedelsiant operuoti, kol dar apendicito atauga netrūko. Prieš skubią operaciją reikalinga skyriaus vedėjo konsultacija. Vėl sužibia greitioji. Gydytojas K. Kaikaris, tai žmogus, kuriam darbas yra svarbiau už viską gyvenime. Jis apžiūri ligonį ir nusišypsuoja.

— Einam, — sako bendradarbiui chirurgui Klimkevičiui, — rytas dar toli.

Tuoju antrame aukšte prie Sventosios užsidega ryški šviesa. Tai operacinės blokų. Budinti sanitarė Domicele Bartusevičienė ligonį

savo vietas. Tuomet pasigirsta instrumentų skambėjimas ir chirurgo komandos. Žodžių čia dažniausiai visai nereikia. Operacinės darbuotojai taip gerai vieni kitus supranta, kad užtenka tik vieno žvilgsnio, ir reikalingas daiktas paduodamas chirurgui.

Nepraėjo nė valanda, — operacija užbaigta. Chirurgai prisėda prie ligos istorijų, aprašo operaciją. Pasigirsta ratukų dardėjimas. Tai ligonis pervežamas į palatą. Dar vienoje palatoje užsidega naktinė lemputė. Budintis chirurgas atsidaro kabineto langą ir įsiklauso. Pats vidurnaktis. Miestas ramiai miega, užgeso žiburių akys. Net mašinų gaudesio nebegirdėti. Bet medikų neima miegas. Budinčiai seselė ir sanitarė darbo užtenka, skambučiai ir vidurnaktį dažnai pakviečia į palatas, o prie sunkių ligonių reikia iš- tisai budėti.

Akušerinis skyrius labai dažnai būna pats neramiausias iš visu. Čia visada būna nuo 10 iki 18 naujagimių. Bene daugiausia neramina seselės žie maži žmonės. Labai juos myli naujagimių kambario seselė Edita Tankėvičienė. Bet jie vis kažko reikalauja. „Vua, vua, vua...“ — šaukia dieną ar naktį.

Sianakt neramu ir priešgimdyminėje palatoje. Dvi jaunos moterys — būsimosios motinos, laukia įspėdinių. Didelio atidumo reikia akušerei Stasei Tankūnienei. Sutikti naujas kartas, ateinančias į pasaulį, nelengva pareiga. Nors motinystė pas mus yra samoninga ir pagel-daujama, bet vis vien tai yra sunkiausias išbandymas moters gyvenime.

Viena gimdyvė laukia trečio kūdikio. Ramiai, kantariai... Be didelės panikos ji pakenčia visus nemalonius jautimus. Antroji gimdyvė —

plumoj. Jai dar tik devynių likti metai, nespėjo įsigyti net profesijos. Ji nerami, dejuoja, blaškosi, momentais visai puola į paniką, šaukia mamą. Sunku akušerei surasti bendrą kalbą su šia jauna būsimąja motina, nes ji neklauso akušerės pamokymų, viską įsivaizduoja daug blogiau, negu yra. Stasė Tankūnienė pagalvoja, kad šiai jaunai motinai dar labai tikty studentiška kepturė arba technikum absolventų būrys. Šią suaugusią žmonių pareigą ji dar spėtų atlikti vėliau. Bet jaunimas visuomet labai skuba gyventi...

— Dukrytė — praneša akušerė vyresniajai motinai. — Ar sveika? — klausia laiminga moteris.

— Sveika ir graži — atsako Stasė ir parodo ją motinai.

Medikės džiaugiasi šios moters laime, tačiau jų tebelaukia kitas didelis rūpestis — antroji gimdyvė, kurios sveikatos būklė nepergeriausia. Skubus telefono skambutis, ir atvyksta budinti gydytoja ginekologė Nijolė Bulkutė, po to pediatrė Regina Bitinienė. Penkios moters baltais chalatais grumiasi už būsimą naujagimio gyvybę ir visokiais būdais padeda jaunai motinai. Pagaliau — įtempta kova baigiasi laimingai. Į pasaulį atėjo naujas žmogutis — šikart berniukas.

Rytuose pradeda brėkšti aušra... Sveikindama naują dieną prie pat ligoninės vežliuose naupio žilvičiuose suokia lakštingala. Jos sudėtinga daina išgirsta ligonis po širdies infarkto ir ramiai užmiega. Didžiausiam džiaugsmui, žmogus po avarijos atgauna sąmonę. Į pogimdyvinės palatos atvežami maitinti naujagimiai. Motinos glaudžia prie širdies mažvėlius baltus gumuliukus ir kalbina juos pažais švelniausiais žodžiais. Stiprus motinystės ryšiai visam gyvenimui sujungia jas su savo vaikais ir nuo šiol vaikų džiaugsmas bus tėvų džiaugsmas, o vaikų nelaimės, bus tėvų nelaimės.

Kai po devynių miestai pradeda ritmingą darbo dieną, iš ligoninės išeina būrys navargusių moterų. Tai naktinė pamaina — seselės ir sanitarės. Veidai jų naba-le, akys sunkios. Kiekviena iš jų atrodo nenkiamas metais vyresnė. Nežiūrint nuovargio, širdyje būna vis vien gera, kad budėjimas praėjo laimingai. Tokia jau mediko profesija: jei nori padėti kitiems, reikia pačiam aukotis.

E. Pilinkienė, akušerė

Moksleivių užimtumo klausimu

Anykščių rajono LDT vykdomojo komiteto nepilnamečių reikalų komisija savo posėdyje apsvaistė, kaip nepilnamečiai užimti vasaros laikotarpį. Apie tai posėdyje kalbėjo, kėlė problemas, susietas su moksleivių užimtumu, LLKS Anykščių rajono komiteto antrasis sekretorius A. Kučinskas, Nepilnamečių reikalų inspekcijos inspektoriaus A. Vitkūnienė, Kūno kultūros ir sporto komiteto inspektoriaus R. Kastečka.

Nuo mokslo metų pabaigos veikia 21 gamybinė brigada, kuriose dirba apie pusantro tūkstančio moksleivių, 6 darbo ir poilsio stovyklos, Anykščių miškų ūkyje organizuotos 3 mokinių girininkijos.

Jungtiniuose pionierių būriuose dirba ir ilsisi 1956 pionieriai. Pionieriško amžiaus moksleiviai, kurie yra Nepilnamečių reikalų inspekcijos iskaitoje, yra užimti

brigadose arba Jungtiniuose pionierių būriuose. Didelį darbą, organizuojant mokinių turiningą poilsį, atlieka Kūno kultūros ir sporto komitetas drauge su SSD „Nemunas“ rajono taryba. Vaikų ir jaunių sporto mokykla, rajono klubinės įstaigos, bibliotekos.

Posėdyje buvo priimtas konkretus nutarimas, kuriuo vadovaujantis bus stengiamasi gerinti moksleivių komunistinį auklėjimą vasaros atostogų metu, tobulinti auklėjamojo darbo turinį.

„K. d.“ inf.

KOLEKTYVINIS DARBAS

3 psl. 1981, VII, 7

KELIAI. MASINOS. ŽMONĖS.

Anykščių VRS valstybinės autoinspekcijos tablo 1981 m. liepos 1 d.

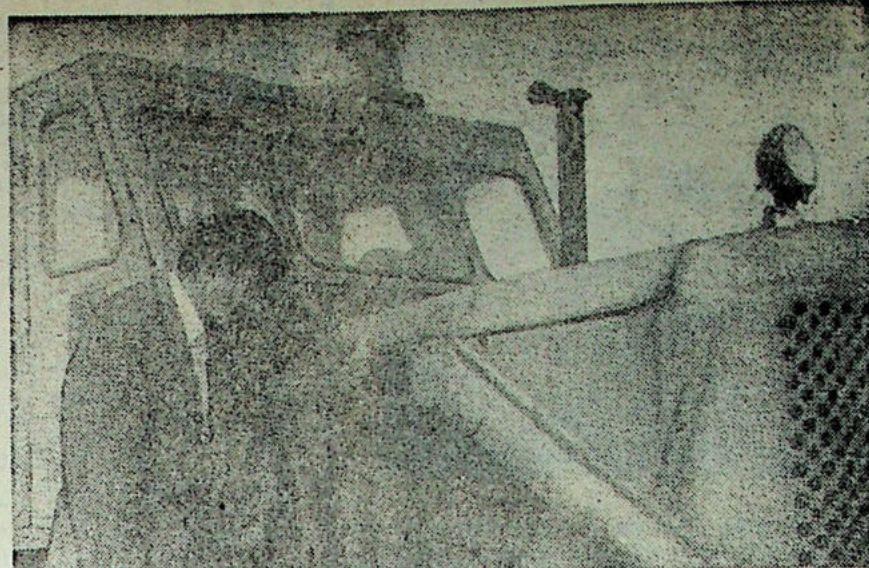
	1980		1981	
	Nuo metų pradžios	Per birželio mėn.	Nuo metų pradžios	Per birželio mėn.
Avarių iš viso	40	12	22	9
T. sk. dėl girtų vairuotojų kaltės	9	5	4	—
Zuvo žmonių	6	2	6	2
Sužeista žmonių	30	13	16	7
Išaiškinta eismo taisyklių pažeidimų	1004	484	2458	451
Išaiškinta girtų eismo dalyvių	221	49	262	67

Šių metų pirmasis pusmetis rajono keliuose kiek sėkmingesnis, negu praėjusių metų tas pats laikotarpis: gerokai sumažėjo avarių, jose sužeistų žmonių skaičius. Bet eismo nelaimėse žuvusiųjų skaičius po senovės liko palyginti didelis. Ypač didelį nerimą kelia tai, kad gerokai padidėjo keliuose sulaikytų neblaivių vairuotojų skaičius, kad, palyginti, didelė dalis avarių įvyksta dėl maksimalaus ar saugaus greičio viršijimo. Todėl, įgyvendinant reikdo „Greitis“ priemones, auto-
 ūkių administracijos, saugaus eismo komisijos, liaudies draugovės, automobilių pirminės organizacijos svar-

biausią dėmesį turi sutelkti kaip tik į tai, kad būtų užkirstas kelas šioms negerovėms. Statistika rodo, kad neleistinai dideliu greičiu ypač mėgsta važinėti jauni individualių transporto priemonių savininkai. Kadangi daugelis jų yra Automobilių draugijos nariai, šios draugijos pirminėse organizacijose reikėtų sustiprinti auklėjamąjį darbą, kuo įtikinamiau aiškinti visiems, kad, važiuojant neleistinai dideliu greičiu, netgi patyrę vairuotojai dažniau žūsta avarijose, jau nekalbant apie vairavimo įgūdžių stokojančius, kuriems menklusia kliūtis kelyje, kiek sudėtingesnė situacija tampa neišvengiama

eismo nelaimė. Be to, reikėtų kuo įtaigiau padėti įsisąmoninti visiems, kad, važiuojant neleistinai dideliu greičiu, avarių su lengvomis pasekmėmis nebūna.

A. Puzinas,
D. Aleksaitis

Prieš penkerius metus Edvardas Adamonis pradėjo dirbti Anykščių autokelių valdyboje mechanizatoriumi. Tai darbus, sąžiningas mechanizatorius. Už pasiektus aukštus rezultatus socialistiniame lenktyniavime 1977 m. apdovanotas socialistinio lenktyniavimo nugalėtojo ženkliu. Tais pačiais metais jam suteiktas komunistinio darbo spartuolio vardas, o 1978 m. E. Adamonis buvo įteiktas LTSR automobilių transporto ir plentų ministerijos ženkliu „Socialistinio lenktyniavimo pirmūnas“. Jo portretas patalpintas Autokelių valdybos Garbės lentoje.
 A. Nemicko nuotraukoje: Autokelių valdybos mechanizatorius Edvardas Adamonis prie savo vairuojamo traktoriaus.

Redakatoriaus pavaduotojas K. KAIRIOKSTIS

Burbiškio aštuonmetės mokyklos mokytojų kolektyvas nuoširdžiai užjaučia „Anykščių šilėlio“ kolūkiečio valdybos pirminką VLADĄ SOSTAKĄ, tragiškai mirusį jo mylimam sūnui VLADUI.

VLADUI SOSTAKUI Gilaus liūdesio valandą, tragiškai mirusį mylimam sūnui, reiškiamo nuoširdžią užuojautą. Anykščių apylinkės LDT vykdomasis komitetas

KRISTUPUI DUKNAUSKUI Tegu nuoširdūs užuojautos žodžiai paguodžia Jus liūdesio valandą, mirus mylimam seseriai. Vingriai, Barlašiai, Vanagai, Tamošiūnai, Danilevičiai

Mirus VLADUI SOSTAKUI, reiškiamo nuoširdžią užuojautą vėlonio žmonai GALINAI, motinai BRONEI ir vaikams. Leitos, Bagdonai, Triznickai, Seneckai, Bugailišiai

BRONEI KAZLAUSKIENEI Tegu nuoširdūs užuojautos žodžiai paguodžia Jus liūdesio valandą, tragiškai mirusį mylimam sūnui VLADUI. Seštokai, Simoniai, Raupellai, Niauros, Puodžiūnienė

Tragiškai mirusį mylimam tėveliui, reiškiamo nuoširdžią užuojautą DIANAI SOSTAKAITEI. Anykščių III-čios vidurinės mokyklos IVa klasės mokiniai ir auklėtoja

MARIUKUI SOSTAKUI Tragiškai mirusį mylimam tėveliui, nuoširdžią užuojautą reiškia Anykščių lopšelio-darželio Nr. 2 II-os grupės auklėtoja ir vaikučiai.

KRISTUPUI DUKNAUSKUI Gilaus liūdesio valandą, mirusį mylimam seseriai, reiškiamo nuoširdžią užuojautą. Kapelinskienė, Kislėliai, Kauspėdai, Karpavičiai, Baltušiai

ANTANUI MARTISIŪNUI Mirus mylimam motinai, reiškiamo nuoširdžią užuojautą. „Gimtosios žemės“ kolūkiečio mechanizatoriai

PRANUI MAZVYLAI Tegu nuoširdūs užuojautos žodžiai paguodžia Jus liūdesio valandą, mirusį mylimam tėveliui. A. ir J. Baseckai, A. ir R. Bagdonai, E. ir J. Juodžiai

GENEI JUOZOKIENEI ir ELENAI TAMULIENEI Tegu nuoširdūs užuojautos žodžiai paguodžia Jus liūdesio valandą, mirusį mylimam mamytėi. Kaimynai

PRANUI VALENTUI ir ANICETUI MAZVYLOMS Reiškiamo nuoširdžią užuojautą, mirusį mylimam tėveliui ir broliui. Elmininkų bandymų stoties eksperimentinio ūkio miškininkai

Nuoširdžiai užjaučiame KRISTUPĄ DUKNAUSKĄ, jo mylimam seseriai mirus. Sviesto gamyklos valdovai

BRONEI KAZLAUSKIENEI Dėl tragiškos sūnaus VLADO mirties reiškiamo nuoširdžią užuojautą. Tamošiūnai, Kislėliai, Pakšiai, Talaikiai

Dėl mylimo tėvelio mirties, nuoširdžiai užjaučiame VYTAUTĄ MAZVYLĄ. Skiemonių vidurinės mokyklos mokytojai

BRONEI KAZLAUSKIENEI Dėl tragiškos sūnaus VLADO mirties reiškiamo nuoširdžią užuojautą. Tamošiūnai, Kislėliai, Pakšiai, Talaikiai

Anykščių prekybos mokykla skelbia moksleivių priėmimą 1981—1982 mokslo metams. Į mokyklą priimami vaikinai ir merginos be stojamųjų egzaminų, turintieji 8—11 klasių išsilavinimą ir ne jaunesni, kaip 17 metų amžiaus. Mokykloje galima įsigyti kvalifikuoto parduotuvės specialybę. Mokslo trukmė 11 mėnesių. Moksleiviams mokama 53—63 rub. stipendija, aprūpinama darbo drabužiais, bendrabučiu.
 Moksleivių priėmimas vyks rugsėjo 16 dieną. Pareiškimai priimami iš anksto. Prie pareiškimo reikalingi dokumentai:
 1. Sveikatos pažymėjimas.
 2. Mokslo baigimo pažymėjimas (originalas).
 3. Dvi foto nuotraukos 3x4.
 4. Charakteristika iš darbinės arba mokyklos.
 Dokumentus siųskite šiuo adresu: Anykščiai, P. Cvirkos, 1. Prekybos mokykla.

FILOMENAI KISIELIENEI Gilaus liūdesio valandą, mirusį mylimam seseriai, reiškiamo nuoširdžią užuojautą. Tijiūnionai, Mėdžiai, Navickai, Tunkevičiai

Nuoširdžius užuojautos žodžius skiriame BRONEI PILKAUSKIENEI, mirusį mylimam tėveliui. Anykščių duonos kombinato darbuotojų kolektyvas

PRANUI MAZVYLAI Tegu nuoširdūs užuojautos žodžiai paguodžia Jus liūdesio valandą, mirusį mylimam tėveliui. O. ir J. Juodellai, Petrauskai, Salteniai, L. ir VI. Stulpinai

ELENAI VITKONIENEI Gilaus liūdesio valandą, mirusį mylimam broliui, reiškiamo nuoširdžią užuojautą. Valstybinio banko Anykščių skyriaus darbuotojai

BRONEI PILKAUSKIENEI ir PRANUI MAZVYLAI Gilaus liūdesio valandą, mirusį mylimam tėveliui, reiškiamo nuoširdžią užuojautą. Vailienė, Kazlauskienė, Krikštaponiai, Zukauskai, Kriščiūnai

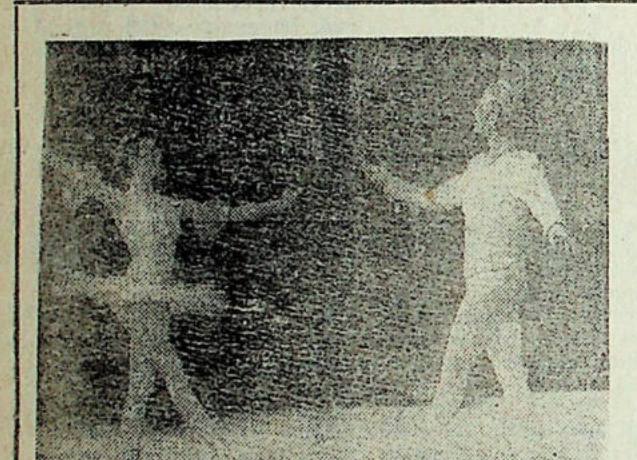
ELENAI TAMULIENEI Gilaus liūdesio valandą, mirusį mylimam mamytėi, reiškiamo nuoširdžią užuojautą. Anykščių II vidurinės mokyklos darbuotojai

GENEI JUOZOKIENEI Gilaus liūdesio valandą, mirusį mylimam motinai, reiškiamo nuoširdžią užuojautą. Anykščių rajono centrinės ligoninės višaus ligų skyriaus darbuotojai

VITALIJAI MATULIAUSKIENEI Mirus brangiam broliui, reiškiamo nuoširdžią užuojautą. Bendradarbiai

LEONUI POKUI Mirus mylimam motinai, reiškiamo gilia užuojautą. Nežinybinės apsaugos padalinio darbuotojos

Nuoširdžiai užjaučiame LEONĄ POKĄ, mirusį mylimam motinai. Saladžiai, Riaubos, Bagdonai, Pakausiai, Pačinskienė

Akademiniam operos ir baleto teatre M. K. Ciurlionio meno mokyklos choreografijos skyrius surengė koncertą. Tarp devynių šio skyriaus auklėtinių buvo ir Jolanta Valeikaitė, sąjunginio baleto artistų konkurso Maskvoje diplomantė.
 Jolanta Valeikaitė taip pat atliko Zizel vaidmenį Adano baleto „Zizel“. Vaidmenį paruošė dėstytoja A. Masvytienė.
 NUOTRAUKE: Jolanta Valeikaitė ir Danteliūs Kiršys Caikovskio baleto „Miegančioji gražuolė“.
 V. Gulevičiaus nuotr. (ELTA)

Anykščių paruošų kontoros gyvulininkystės ir odų žaliavos sandėlyje gyventojams parduodami veisliniai triušiai. Paruošų kontora

Pamesta piniginė su vairuotojo dokumentais, išduotais Krikštaponiui Albinui, Jono. Radus gražinti adresu: Anykščiai, Kosmonautų g-vė Nr. 8.

234930 Anykščiai, Sagalovo 29. Telefonai: redaktorius 5-14-74, red. pavaduotojo 5-18-46, skelbimų skyriaus ir ats. sekretoriaus 5-12-58, laiškų ir žemės ūkio skyrių 5-14-83

«Коллективные дарбы» («Коллективный труд» — орган Анякшяйского районного комитета КП Литвы и Анякшяйского районного Совета народных депутатов (на литовском языке)

Rinko Panevėžio spaustuvės Anykščių skyrius, Pergalės 36, Spaudė Ukmergės spaustuvė, J. Janonio 31 Spausdinama rotacinė mašina. Indeksas 87262. Išeina antradieniais, ketvirtadieniais ir šeštadieniais pusės „Pravdos“ formato. Tir. 11.267 Užsak Nr. 1125